

Vydať sa na cestu

Blížia sa prázdniny a tie sú tak prirodzene časom v ktorom sa vydávame na rôzne cesty, dovolenku, návštevy. Užívame si to, že nás už neobmedzujú žiadne karanténne obmedzenia. Znovu môžeme prežívať život v úplnej slobode. Je to určite niečo, čo nám môže prinášať spokojnosť a radosť do života.

Je to však aj veľká výzva stále viac si uvedomovať, že sme pozvaní vydať sa na cestu nielen navonok, ale aj vnútorne.

Nedávno som bol na duchovných cvičeniach v ktorých sa kazateľ vrátil k návšteve Svätého Otca na Slovensku a aj ja by som Vám chcel pripomenúť jeho slová, ktoré povedal v Šaštine. Bolo to na sviatok Sedembolestnej Panny Márie. Svätý Otec hovoril:

„Vo svetle evanjeliovkej state, ktorú sme si práve vypočuli, môžeme hľadiť na Máriu ako na vzor viery. Máriina viera je predovšetkým vierou, ktorá sa vydáva na cestu. Ihneď po anjelovom zvestovaní sa nazaretské dievča - ...vydalo na cestu a ponáhľalo sa do istého judejského mesta v hornatom kraji - (Lk 1,39). Mária išla navštíviť svoju sesternicu Alžbetu. Nepovažovala za výsadu svoje povolanie stať sa Matkou Spasiteľa; nestratila jednoduchú radosť zo svojej poníženosti po tom, ako ju anjel navštívil; nezostala stáť a nečinne kontemplovať samú seba medzi štyrmi stenami svojho príbytku. Naopak, žila svoj dar ako poslanie; cítila potrebu otvoriť dvere a vyjsť z domu; stala sa živým stelesnením tej netrepezlivosti, s akou Boh túži prísť ku všetkým ľuďom a spasíť ich svojou láskou.

Preto sa Mária vydáva na cestu: namiesto pohodlnosti zvykov si vyberá neznáme cesty; namiesto stability domácnosti namáhavú chôdzu; namiesto bezpečnosti pokojnej religióznosti riziko viery, ktorá sa otvára novým výzvam, a tak sa

stáva darom z lásky k blížnemu.

Aj dnešné evanjelium nám ukazuje Máriu na ceste: smerom k Jeruzalemu, kde spolu s Jozefom, svojim ženichom, obetuje Ježiša v chráme. Celý jej život bude cestou za jej Synom, ako jeho prvej učeníčky, až do cieľa, na Kalváriu, pod jeho kríž. Mária neustále kráča.

Takto je Panna Mária vzorom viery pre tento slovenský národ: viery, ktorá sa vydáva na cestu, vždy pobádaná jednoduchou a úprimnou zbožnosťou, vždy na púti, v hľadaní Pána. Kráčaním premáhate pokušenie statickej viery, ktorá sa uspokojí s nejakým obradom alebo starou tradíciou, vychádzate zo svojho vnútra, nesiete v batohu svoje radosti a bolesti a robíte zo svojho života púť lásky k Bohu a k bratom a sestrám. Ďakujem za toto svedectvo! A prosím vás, zostaňte na ceste, stále! Nezastavte sa! Ešte chceme dodať jedno. Povedal som: Nezastavte sa!, lebo keď sa Cirkev zastaví, ochorie; keď sa biskupi zastavia, ochorie Cirkev; keď sa kňazi zastavia, ochorie Boží ľud.“

Nech nám tieto slová pomáhajú uvedomiť si, že možno naše nohy kráčajú a niekedy veľa a rýchlo, ale naša duša stojí. A keď sa nehýbe, ako hovorí Svätý Otec, ochorie.

don František Kohút SDB
správca farnosti

Svätý Gorazd - náš prvý svätec

Keď sa povie Cyril a Metod, každý si predstaví dvoch odhodlaných bratov, ktorí prišli na naše územie na pozvanie kniežaťa Rastislava, aby pomohli rozšíriť vieru medzi našich predkov. Odhodlaní misionári sa naučili starosloviansky jazyk a preložili do neho Sväté písmo a liturgické knihy. Následne vytvorili pre našu reč písmaná. Zrejme by neboli úspešní, keby nemali okolo seba šikovných spolupracovníkov akým bol aj sv. Gorazd.

Sv. Gorazd je považovaný za najstaršieho známeho kňaza a svätca slovanského pôvodu. Keďže sa narodil v roku 830 nezachovalo sa o ňom veľa informácií. Vieme, že pochádzal z Veľkej Moravy a bol vzdelaný. Už pred príchodom vierozvestcov zrejme získal vzdelanie vo franskej kláštornej škole a teda poznal latinský obrad. Dobře ovládal latinčinu, gréčtinu a staronemčinu. V roku 862 bol medzi poslami kniežaťa Rastislava k byzantskému cisárovi Michalovi III., kde sa

stretol so solúnskymi bratmi. Po ich príchode na Veľkú Moravu, Konštantín, ktorý neskôr prijal meno Cyril, založil školu univerzitného typu. Gorazd bol medzi prvými žiakmi a onedlho už bol oddaným spolupracovníkom bratov. Keď v roku 867 odišli Konštantín a Metod s vybranou skupinou svojich žiakov do Ríma, aby tam obhájili slovanskú liturgiu, Gorazd bol medzi nimi a bol tam vysvätený za kňaza. Po Cyrilovej smrti sa Metod so svojím sprievodom vrátil na Veľkú Moravu a priniesol bulu Hadriána II. o povolení slovanského bohoslužobného jazyka.

Keď sa neskôr pýtali Metoda, kto bude jeho nástupcom, ukázal na Gorazda a povedal: „Tento je vašej zeme slobodný muž, vyučený dobre v latinských knihách a pravoverný. To buď vôľa Božia a vaša láska, ako aj moja.“ (Život Metoda). Po Metodovej smrti sa však Gorazd musel ukrývať pre intrigy biskupa Vichinga a mal zakázané vykonávať svoj úrad. Ani kráľ Svätopluk nedokázal zabrániť prenasledovaniu cyrilo-metod-

ských kňazov – učeníkov. Časť z nich sa dostala do Bulharska, iní kňazi (sv. Kliment) pokračovali v činnosti v Ochride (dnešné Macedónsko), kde založili školu. V roku 893 sa Mojmirovi II. a pápežovi Jánovi IX. podarilo obnoviť cirkevnú provinciu s Gorazdom ako arcibiskupom. Žiaľ, ani táto jeho misia netrvala dlho, nakoľko v r. 907 došlo k zániku Veľkomoravskej ríše. Následne Sv. Gorazd navždy opustil naše územie a zrejme ušiel do Poľska. Podľa niektorých prameňov šiel do Beligradu (dnes Berát v Albánsku), ktorého je patrónom a podstúpil mučenícku smrť utopením. Podľa tradície sú ostatky sv. Gorazda uložené práve v Berate, v katedrálnej chráme. Keďže sv. Gorazd veľmi dobre poznal Metoda, pripisuje sa mu autorstvo jeho životopisu - Život Metoda, tiež Kyjevských listov, spoluúčasť na tvorbe najstaršej slovanskej omšovej knihy „Sinajského misála“ a ďalšie preklady a diela. Sviatok sv. Gorazda slávime 27. júla.

Sv. Gorazd je považovaný za nášho prvého svätca. Jeho životná cesta bola zložitá; intrigy, neúspechy, pády, skrývanie, mučenícka smrť. Ale Gorazd verne vytrval v nezištnej službe Bohu i ľuďom. Neustúpil ani pri ťažkostiach. Obetoval svoj život vznešenej veci, priniesť našim predkom Krista v slovách evanjelia a v liturgii. Bol prvý nasledovník Cyrila a Metoda a nebyť ľudí ako on, možno by ich misia vôbec neuspela. Chcelo to veľa horlivých duší, ktoré myšlienky a dielo solúnskych bratov šírili ďalej aj po ich smrti a pomohli ich tak zachovať. Dnes sa už nemusíme báť, že niekto vyženie našich kňazov a odoprie nám našu reč, písmo, či vieru. Napriek tomu by sme nemali zabúdať, že nie sú samozrejmosťou. Vezmime si preto aj my príklad z Gorazda a rovnako nezištne a ochotne pracujme spoločne v mene dobrých vecí a v láske Božieho Syna k blížnemu.

Michaela Važanová

Katechézy Dobrého pastiera

Ku katechézám Dobrého pastiera sme sa dostali pred asi 7 rokmi, v čase, keď ešte neexistovalo žiadne átrium v Bratislave. Dochádzali sme s naším vtedy 3 ročným Paľkom do átria v Ivanke pri Dunaji. Ale vedela som, že za niečím dobrým, cenným a hodnotným sa oplatí si aj pocestovať.

Čo to átrium je a čo sa tam deje? Átrium je priestor, ktorý môže vyzeráť trochu ako montessori hernička, ale hernička to nie je. Deťom, už od ich prvého vstupu dnu, je priestor predstavený ako miesto, kde sa môžu stretnúť s Bohom. Vo svojom srdci. Prostredníctvom aktivít bežného života ako je prelievanie, presýpanie, prekladanie, ale aj cez výtvarné tvorenie modlitebných kartičiek, alebo cez samotné katechézy či modlitbu v modlitebnom kútiku, majú deti priestor na stretanie sa s Bohom a na počúvanie jeho hlasu.

Ústredná katechéza je tá o Ježišovi ako Dobrom pastierovi. A to má pre mňa veľkú silu. Chcem, aby moje deti poznali Boha ako láskavého a milujúceho, ako Dobrého pastiera. Aby vedeli, že On ide a hľadá stratenú ovečku. A deti vo veku 3-6 rokov majú srdiečka veľmi citlivé a otvorené pre lásku.

Počas katechéz sa deti oboznámia aj s viacerými udalosťami z Ježišovho života. Páči sa mi, že príbeh sa nerozpráva voľne, parafrázovane, ale číta sa deťom tak, ako je napísaný vo Svätom písme. Počúvajú Božie slovo.

Ďalšie katechézy, ktorým sa deti v átriu ve-

nujú, sú napríklad podobenstvá o Božom kráľovstve, o kupcovi a perle, o stratenej ovečke, o horčičnom zrnku... A tu deti nedostávajú priame odpovede. Nepočujú to, čo si myslí pani katechétko o tom, čo nám asi Boh chcel povedať, keď nám rozprával práve o horčičnom zrnku. Deti si prečítajú slová zo Svätého písma. A spolu s katechétkou premýšľajú, čo to asi znamená a žasnú. Žasnú spolu nad tým, ako je to možné, že z tak maličkého zrnka, ktoré sa zmestí medzi dva maličké pršteky, vyrastie tak obrovský strom, že v jeho korune môžu hniezdiť vtáky? A odkiaľ sa vzala tá sila, že strom rastie? A je tá sila aj v nás, keď aj my rastieme?

A sú to krásne momenty, tie „aha“ momenty, alebo tie zadumané tváričky, keď nad tým celým naozaj vnútorne premýšľajú a žasnú. A to ich nakoniec vovedie aj do modlitby vďaky.

Za seba som veľmi vďačná, že naše deti majú možnosť navštevovať átrium a ešte viac som rada, že už nemusíme za katechézami Dobrého pastiera dochádzať až do Ivanky pri Dunaji. Pretože jedno átrium máme aj tu u nás na Trnávke.

Zuzka Székelyová

Spoznaj tím Daj na to!

Saleziánske dielo na Trnávke je najmä o ľuďoch. Je aj o veľkých projektoch a plánoch, ale za všetkým sú ľudia. Nič by sa nepohlo bez množstva ľudí, ktorí pracujú na príprave aktivít a projektov. Jedným z prevádzkových tímov je aj Daj na to! tím.

Vznikol v roku 2017, v čase, keď sme úspešne dokončili projekt DRUHÝ DYCH - prerábku sály pod kostolom. Tím Daj na to! prešiel rôznymi zmenami a počas jednotlivých kampaní si priebežne zodpovedá otázky, ktoré plynú od samotných farníkov a situácie. Tvoria ho ľudia, ktorí sú zapálení pre toto dielo a vedia, ako je dôležité vložiť srdce aj do tohto projektu.

Každému z členov tímu sme položili jednu otázku:

Rusty Rumanovič

Čo ťa motivovalo rozbehnúť darcovský program na Trnávke?

My naozaj potrebujeme a zháňame peniaze. Chcel som vyskúšať fundraising, či to bude fungovať aj na Trnávke. A pri prerábke sály som

zistil, že to funguje. Program Daj na to! nie je iba o peniazoch, ale zapojiť ľudí viac do diela. Keď už niekto daruje 100 EUR, lepšie počúva, reálne pridal ruku k dielu a má potenciál pridať aj druhú ruku na pomoc.

Baška Lichtmanová

Prečo je dôležité podporovať pravidelne cez darcovský program Daj na to! celé saleziánske dielo?

Pravidelný finančný dar pomôže mnohým

dobrodincom nášho diela realizovať krásne projekty, myšlienky a sny pre celé spoločenstvo.

Vieme jednoducho prepojiť mnohé generácie celého diela, a tak vytvoriť živú a napredujúcu komunitu. Komunita je pre mňa silný zážitok, je mojím stabilným elementom v živote. Spoločenstvo na Trnávke mi dáva zmysel a môžem sa naň spoľahnúť.

Filip Likavčan

Prišiel si do tímu až v roku 2021, čo ťa motivovalo robiť na tomto projekte a čo sa Ti na ňom páči?

Saleziáni a komunita ľudí okolo nich je super skvelé a činorodé mravenisko. Páči sa mi, ako rôznymi spôsobmi budujú vzťahy. Dáva mi zmysel tomuto pomáhať a ako itčkáraj najlepšie, čo viem robiť je, využívať svoje znalosti a skúsenosti.

K tomuto pozývam aj iných ľudí - ak sa vám páči, čo sa na Trnávke deje a cítite potrebu nejako pomôcť, tak sa ozvite a ponúknite svoju expertízu.

Petra Jakubcová

Si v tíme od jeho vzniku. Čo je Tvojím motívom byť v tomto tíme a prečo sa zapojiť do darcovského programu?

Mne sa od začiatku páči myšlienka dávania desiatkov. A darcovský program Daj na to! je práve o tom. Keby každý farník dával čo i len 10 EUR pravidelne každý mesiac na toto dielo - na miesto kde žije, tak je to veľká vec. Ja verím,

že každý, kto má srdiečko na Trnávke vie, že pomáhať treba nielen skutkami, ale aj finančne. No a nie len tento program, ale aj tím mám veľmi rada, lebo je to kombinácia rôznych ľudí z rôznych kútov nášho diela. A to vystihuje aj celá Trnávka - množstvo a rozmanitosť ľudí.

Kristína Lopuchová

V tíme si najmladšia. Čo sa Ti páči na tomto programe a prečo si sa zapojila?

Na programe Daj na to! sa mi najviac páči myšlienka, že ak každý z nás prispeje aspoň málom z toho, čo má, tak spolu dokážeme vybudovať veľké veci. Po začlenení do tímu Daj na to! ma veľmi povzbudilo, že jeho členovia sú veľmi za-

pálení pre celý projekt a dokážu sa mu plnohodnotne a zodpovedne venovať aj napriek všetkým ostatným povinnostiam. Som veľmi rada, že môžem byť súčasťou tímu Daj na to!, vďaka ktorému sa nám už podarilo (a snád' sa aj naďalej bude dať) vybudovať veľké veci.

Andrea Babišová

Si vedúca tímu Daj na to!. Si spokojná s prácou, ktorú robíte?

Musím úprimne povedať, že som s našou prácou veľmi spokojná. Snažíme sa pracovať efektívne so zreteľom na náš cieľ. Nebolo tomu tak vždy, aj my sme sa museli k tomuto bodu dostať vlastnou cestou. Boli chvíle, kedy sme sa zasekli na jednom bode a nevedeli sa pohnúť.

Napriek tomu, že sme každý odlišný svojím názorom, či povahou, snažíme sa zjednotiť a nájsť tú správnu cestu, aby tento projekt fungoval čo najlepšie a bol úspešný.

Chceš sa pridať do darcovského programu aj ty?

Tu je QR kód na Daj na to!:

Začíname s rekonštrukciou kostola. Prečo, kedy a ako môžem pomôcť?

Niekoľkoročný proces úvah a diskusií viacerých spoločenstiev vo farnosti nabral reálnu podobu. V posledných mesiacoch skupina laikov a saleziánov z komunity na Trnávke zrealizovala ideovú súťaž na novú podobu interiéru a exteriéru Kostola sv. Jána Bosca. Aktuálne prebiehajú administratívne procesy potrebné pre územné rozhodnutie a stavebné konanie. Náš kostol začína rekonštrukciou novú epochu a každý z nás môže pomôcť, podobne ako to bolo pri stavbe chrámu.

Nedokončená stavba

Keď uprostred náročných politických a spoločenských zmien, v júni 1939, slávnostne vysvätili nový Kostol sv. Jána Bosca na Trnávke, bola to pre miestnych veľká udalosť. Chudobná periféria Bratislavy získala duchovné zázemie, ale aj centrum komunitného života. Pre stavbu sa miestni nadchli a podľa svojich možností ju podporovali. Oltár Panny Márie napríklad darovala kostolu Júlia Štefanovičová, zdravotná sestra v Štátnej nemocnici na Mickiewiczovej ulici, hlavný oltár dal za sa za svoje celoživotné úspory zhotovíť mestský zametač František Uhlár, ako o tom dodnes svedčí aj nápis na jeho ľavom boku.

Z finančných dôvodov sa však z pôvodného zámeru architekta Gabriela Schreiberera podarilo zrealizovať len časť. Novovysvätený chrám nemal vežu, chór ani štandardný vstup. Z pôvodne plánovaného kostola sa postavila len predná časť, do ktorej sa skoro tridsať rokov vchádzalo bočným vchodom okolo dnešnej kancelárie.

Kostol do dnešnej podoby dobudovali v 70. rokoch minulého storočia, kedy pribudol chór

a vyvýšený vstup. Dnes, po precíznej príprave, je na stole projekt výraznej rekonštrukcie. Tá má za cieľ nielen opraviť pretrvávajúci provízorný stav, ale vytvoriť priestor, ktorý sa otvorí všetkým a pomôže veriacim byť v lepšom kontakte s Bohom. Na projekte niekoľko mesiacov pracovali špecialisti z komunity na Trnávke a do ideovej súťaže boli prizvaní špičkoví slovenskí architekti, ktorí majú bohaté skúsenosť a cit na liturgický priestor: Ing. arch. Klement Trizuljak, Ing. arch. Michal Lang a Ing. arch. Michal Bogár.

Premyslený proces prípravy

Myšlienky na rekonštrukciu kostola zreli dlhšie. Viaceré iniciatívy sa zaoberali vybudovaním veže alebo úpravou oltárneho obrazu. Rodičia malých detí hľadali kultúrny priestor, ktorý by ponúkol pokojné zázemie pre prežívanie svätej omše. Zbory a hudobníci volali po lepšom priestore pre účinkovanie počas liturgii. Približne pred štyrmi rokmi začali vznikať konkrétne plány, ktoré mali podporiť bezbariérovosť kostola a zjednodušiť prístup po vysokých schodoch. Tie sa stali napokon impulzom pre koncepcnú prípravu celého projektu.

„Už dlhšie prichádzajú rôzne intuitívne podnety aj reálne úpravy, ktoré smerujú ku kvalitnejšiemu priestoru kostola. V posledných rokoch sme investovali mnoho úsilia a zdrojov do revitalizácie sály pod kostolom, výstavby ihrísk aj budovania rodinného centra. Dozrel čas, aby sme sa sústredili na dom Boží,“ hovorí don František Kohút, ktorý bol súčasťou prípravy od samého začiatku.

Krok po kroku

Detailnejšia práca na projekte rekonštrukcie začala približne pred rokom. V prvej fáze Rada pre rekonštrukciu, čo sú špecialisti spomedzi laikov a zástupcovia komunity saleziánov, definovali rozsiahly zoznam požiadaviek na novú podobu interiéru a exteriéru. „Pracovali sme systematicky, objekt po objekte a snažili sme sa reflektovať požiadavky rozličných skupín ľudí: od rodičov s malými deťmi, cez mladých, senio-

rov, modlitbových spoločenstiev aj hudobníkov. Z jednotlivých návrhov vyplývali nevyhnutné technické úpravy. Dôležitou diskusiou boli liturgické otázky, keďže kostol za roky používania má viaceré nedostatky a interiér kostola treba liturgicky zjednotiť a zladíť. Samostatnou kapitolou bolo riešenie vstupu, ktorý v dnešnej podobe predstavuje pre mnohých ľudí náročnú výškovú bariéru. Dôležitým aspektom bolo aj zlepšenie energetickej bilancie budovy, aby bola úspornejšia a komfortnejšia v interiéri počas leta aj zimy. Uvedomili sme si tiež technologický dlh, keďže mnohé technológie sú už zastarané a vyžadujú si výraznejšiu obnovu,“ sumarizuje hlavné etapy diskusie don František Kohút.

V ďalšej fáze oslovila Rada pre rekonštrukciu troch výrazných slovenských architektov, ktorých práca sa spája aj s liturgickým priestorom, výstavbou alebo úpravou kostolov. Do ideovej súťaže sa zapojili tri skúsené architektonické tímy okolo Klementa Trizuljaka, Michala Langa a Michala Bogára. Po dôkladnom preštudovaní podkladov a prezentácii návrhov padlo rozhodnutie realizovať projekt podľa architektonickej štúdie ateliéru Klementa Trizuljaka.

Vítané riešenie počítá s úpravou interiéru a prebudovaním priestoru pred kostolom s vežou a bezbariérovým prístupom. Okrem iného tiež pribudne bezbariérové sociálne zariadenia pod vstupom do kostola.

Počet miest na sedenie v kostole bude zachovaný. Rekonštrukcia neprinesie žiadne zásadné zmeny z pohľadu zaťaženia územia alebo požiadaviek na parkovanie. Plánovaná veža sa harmonicky začlení do koloritu okolitých rodinných domov. Priestor pred kostolom sa zároveň prepojí s farskou záhradou a poskytne lepšie vi-

zuálne spojenie s okolím.

„Idea, ktorú sme si všetci počas prípravy osvojili, bola väčšia otvorenosť a prístupnosť. Tak ako je Boh medzi nami, jeho príchod má byť ústredným bodom v našom spoločenstve. Ak sa pozriete na dnešné Námestie sv. Petra v Ríme s pozvoľným stúpaním, vidíte tu podobné princípy o aké sa snažíme na Trnávke. Kostol má pozývať ľudí dnu a svojím interiérom pomáhať veriacemu v lepšej komunikácii s Bohom,“ približuje člen Rady pre rekonštrukciu Rastislav Sitár.

Čo nás čaká a ako pomôcť?

Aktuálne Rada pre rekonštrukciu pracuje na administratívnych úkonoch, ktoré sú potrebné pre územné rozhodnutie a stavebné konanie. Tento proces bude pokračovať aj v najbližších mesiacoch. Postupne prebehne komunikácia so susedmi a všetkými dotknutými stranami, aby projekt zohľadnil všetky relevantné požiadavky.

Proces rekonštrukcie bude prebiehať niekoľko rokov a jeho rýchlosť je tiež závislá od dostupnosti finančných prostriedkov. Predpokladané náklady presiahnu 1 milión EUR. Na financovanie sa použijú zbierky a počíta sa aj s možnosťou úveru. Predpokladané náklady na prvú etapu (vstupná alej, vstup, vonkajšie sociálne zariadenia, veža, zvony a parkovanie) predstavujú 600 000 eur.

Každý člen farnosti môže prispieť na rekonštrukciu kostola prostredníctvom jednorazových aj pravidelných príspevkov. K dispozícii je špeciálny transparentný účet pod číslom SK50 0900 0000 0052 0236 8287 alebo darcovský program Daj na to! Všetky podrobnosti nájdete záujemcovia na stránke trnavka.sk/dajnato.

Bilancia účtu bude pravidelne zverejňovaná, aby farské spoločenstvo a darcovia mali prehľad o príjmoch a výdavkoch.

Rada pre rekonštrukciu tiež hľadá dobrovoľníkov, špecialistov zo stavebných odborov, inžinieringu, aj projektového manažmentu. Zájemci môžu kontaktovať farskú kanceláriu alebo ktoréhokoľvek saleziána.

Zverujeme toto veľké dielo do vašich modlitieb a budeme sa tešiť na vaše názory a podnety

Miroslav Babík

Na návšteve v Šenkviciach

Už dlho som plánovala navštíviť Šenkvice - posledné miesto pôsobenia blahoslaveného Titusa Zemana pred jeho zatknutím. Tu sa odohrávali dramatické udalosti, keď don Titus v čase totalitného režimu organizoval ilegálne prechody hraníc, aby umožnil mladým klerikom dokončiť štúdium a stať sa kňazmi.

Pritom som objavila skrytého hrdinu, ktorý v tomto príbehu zohral dôležitú úlohu. Bol to pán farár **Alfonz Paulen** (1913 – 1954).

Alfonz Paulen pôsobil v Šenkviciach v rokoch 1947 – 1951. V októbri 1949 na žiadosť o. biskupa Michala Buzalku prijal za kaplána Titusa Zemana, ktorý v tom čase mal už problémy so štátnou bezpečnosťou (ŠtB) a potreboval sa ukryť. Biskup mu otvorene mu povedal o možnom nebezpečenstve a priznal, že v iných farnostiach sa kňazi tohto nebezpečenstva báli a pomoc kolegovi odmietli. Dp. farár Alfonz Paulen bol jediným kňazom z farností Modranského dištriktu, ktorý ani chvíľu neváhal a bol ochotný prijať ŠtB hľadaného kňaza ... a bol ochotný urobiť oveľa viac!

Titus Zeman požiadal pána farára Paulena o pomoc pri presune rehoľníkov a bohoslovcov do zahraničia, na ktoré sa podujal. Ich cieľom bolo Taliansko cez rieku Moravu a Rakúsko. Pán farár Paulen zabezpečoval ubytovanie a stravu pre utekajúcich rehoľníkov, kňazov a bohoslovcov, ktorí chceli opustiť republiku, v ktorej nemohli slobodne vykonávať činnosť, na ktorú boli povolaní.

Keď bol Titus so svojimi spoločníkmi zatknutý počas tretieho pokusu o prechod hraníc (marec 1951), o pol roka neskôr bol zatknutý aj farár

Alfonz Paulen.

Spolu s Titusom zažil ťažké dni výsluchov, mučenia a 21.6.1952 bol odsúdený na 11 rokov väzenia, desať rokov straty občianskych práv a tzv. zabavenie majetku za podporu zahraničných agentov, Zemana a Tikla a za spoluprácu pri organizovaní tajných útekov mladých kňazov do Talianska. Po odsúdení bol transportovaný do väznice v Ilave, a potom do Mírova.

V apríli 1954 bol vo väznici umiestnený do nápravnej cely, teda do cely bez nábytku a s obmedzeným prísunom stravy. Jeho zdravotný stav sa vážne zhoršil, ale nebola mu zabezpečená primeraná zdravotná starostlivosť, na následky čoho 10. apríla 1954 vo veku 41 rokov zomrel.

Iste aj hrdinský príklad Titusa ho viedol k tomu, že pred smrťou požiadal o vstup do rehole saleziánov a svoj rehoľný sľub zložil do rúk Titusa Zemana v nemocničnej cele.

Moja túžba ísť do Šenkvic sa splnila na Bielu sobotu, keď sme navštívili farský kostol sv. Anny. O dva dni neskôr, na Veľkonočný pondelok, bola v tomto kostole slávnostne otvorená diecézna fáza procesu blahorečenia Alfonza Paulena.

Prosme teda o príhovor tohto statočného kňaza, ktorý v ťažkých časoch neslobody riskoval svoj život, aby pomohol iným dostať sa na slobodu. Prosme za to, aby mladí ľudia ochotne nasledovali Pánov hlas, ktorý ich volá do jeho služby, aby aj v tejto dobe vedeli s odvahou svedčiť o pravde a krásе evanjelia.

Erika Řežuchová

Predstavujeme vám... našich organistov

Milí farníci,

v ďalšej časti rubriky „Predstavujeme vám...“ by sme vám chceli priblížiť službu organistu vo farnosti.

Spoločný spev celého zhromaždenia je ideálnou formou spoločnej modlitby. Preto prvoradou úlohou organistu je sprevádzať spoločný spev pri bohoslužbe: zvukom organa spájať hlasy množstva jednotlivcov do jednoliateho celku, aby sa „cez jednotu hlasov prehĺbila jednota srdíc“ (porov. Liturgický spevník I.). Okrem toho hrá čisto inštrumentálnu hudbu, prípadne spolupracuje s chrámovým spevokolom.

V našom kostole pôsobia v tejto službe traja organisti. Čo nám o sebe prezradili?

kde som aj začínal hrať na organ. Najprv som hrával len na klavír v ZUŠ Valaská, kde som aj absolvoval. K hraniu na Trnávke som sa dostal náhodou cez kamarátku, ktorá sa poznala z vysokej školy s Michalom Žákom. Vymenili sme si kontakty a následne sme

sa stretli s pánom farárom. A od októbra 2019 slúžim vo farnosti ako organista.

Volám sa **Erika Řežuchová**. Mám 54 rokov. Vyštudovala som farmáciu a v tomto odbore aj pracujem. Máme veľkú rodinu ☺ a tešíme sa z dvoch vnúčiek. V našej farnosti žijem takmer 45 rokov. V detstve som hrala na klavíri

a neskôr som spievala v speváckom zbore, ktorý viedol môj otec Ondrej Kuruc, ktorý v našom kostole pôsobil ako organista. Otec vždy túžil, aby ho niekto z jeho detí nasledoval v tejto službe, ale naše cesty sa uberali iným smerom. Až otcova choroba ma priviedla k tomu, že som v roku 2016 začala hrať pri svätej omši. Najprv, aby som mu pomohla, a neskôr som ho celkom nahradila. Táto služba ma skutočne naplňa a mám radosť, že spolu s vami vytvárame spoločenstvo okolo Pánovho stola.

Volám sa **Jakub Ridzoň**. Mám 28 rokov. Pracujem ako klimatológ na Slovenskom hydrometeorologickom ústave v Bratislave. Som ženatý a mám dcérku Dorotku. Pochádzam z Brezna,

Volám sa **Eva Tichá**. Mám 54 rokov. Pracujem ako ekonómka vo Vydavateľstve DON BOSCO. Mám tri deti Mateja, Máriu a Mišku a nevestu Veroniku. Bývam v susedstve nášho kostola na Trnávke.

Pochádzam od Nitry z Lúčnice nad Žitavou, kde som na svätých omšiach od svojich 12 do 22 rokov hrala na organ. Viedla som aj spevokol. Do služby organistky na Trnávke som sa dala v advente roku 2021 po dlhšom zvažovaní a naberaní odvahy. Ďakujem za ľudí, ktorí ma v tejto službe povzbudzujú. A chcem aj ja povzbudiť a pozvať tých, ktorí dostali dary hrania/spevu, aby ich použili, trebárs aj v službe organistu. Verím, že Pán doplní to, čo nebude dokonalé.

Srdečne pozývame tých, čo by sa chceli zapojiť a rozšíriť naše rady, aby sa prihlásili v sakristii alebo na fare u pána farára. Všetko na česť a slávu Božiu!

Vaši organisti

... z denníka púte do Svätej Zeme

~ **Golgota** - v rámci chrámu, zastavaná a zastrešená, vychádzaš na ňu strmým schodiskom a potom stojíš v rade na miesto, kde stál kríž. Drobný oltárik a pod ním diera do zeme. Päta kríža. Môžeš sa len pokloniť, môžeš len vzdať úctu, môžeš len pokľaknúť, môžeš len dať ruku po lakeť do diery v zemi, môžeš len... fakt som si chcela natrénovať, čo poviem, nech zas, ako tam pri jasličkách, neostanem nemá. Zvláštne, že tam, pri narodení a hviezde som v porovnaní s dnešnou emóciou cítila smútok. Dnes? Dnes som vložila ruku k päte kríža a zasiahla ma širokospektrálna nepomenovateľná radosť. Ďakujem, ďakujem, ďakujem. Len to som povedala. Len. Len... len?

~ **Bazilika Božieho Hrobu na Kalvárii - Chrám vzkriesenia - Chrám Božieho hrobu** sa nachádza tam, kde bol Ježiš ukrižovaný, pochovaný a vzkriesený. Jedná sa tak o najposvätejšie pútnické miesto kresťanov, kam sa ľudia chodia pokloniť kameňu, na ktorom bol pomazaný Ježiš. Po zostúpení z Kalvárie opačným schodiskom prídeme do priestoru, v ktorom je ďalší priestor. Dlhý rad pútnikov stojí ďalšie hodiny pre jeden okamih. Vojdeš do kaplnky, v ktorej sa hrá lúč jednej sviečky na kameni, ktorým bol zavale-

ný hrob. Svetlo tancuje a ty v napätí čakáš, kým štyria v tej druhej kaplnke vstanú a vystriedajú Ťa. Srdce bije nadšenejšie. Vstúpiš. Cítiš vôňu. Tajomstvo. Kúzlo. Pokľaknem a položím ruky na kameň. Skloním hlavu. Zhlboka sa nadýchnem. Som pokojná, taká pokojná. Usmievam sa. Cez zavreté viečka cítim slzu radosti. Ďakujeme, ďakujeme, ďakujeme. Poviem. Len to. Vstávam a je mi dobre. Nechávame vstúpiť ďalších a ja sa ešte otočím a pozriem nad to tajomné miesto. Cez otvor na vrchu priestoru preniká silný lúč svetla a zaplavuje chrám. Pozdrav z neba. Nepochybujem. Takúto lásku cítim dlhšie. A verím, že dnes ju ochutnali viacerí. Tak naozaj ochutnali. A že ju raz bude cítiť každý. Takú lásku, ktorá sa zapíše do spomienok. Do srdc. Do dotykov. Do úsmevov. Do sĺz. Do objatí. Do večnosti. Do hviezd. Pre takú lásku sa oplatí žiť aj umierať. Taká láska nás poznala po mene ešte skôr, než sa zrodili hviezdy. Pre takú lásku sme sa narodili a taká láska sa narodila pre nás. Takúto lásku želám žiť každému. Takú, čo sa zapíše do spomienok. Takú, čo za to všetko stojí.

Katarína Olíková

Ďakujeme našim darcom za novú výsledkovú tabuľu

Vďaka darcom Daj na to! sa nám tohto roku podarilo kúpiť novú LED výsledkovú tabuľu v hodnote 8000 EUR. Ďakujeme všetkým 31 pravidelným darcom a 56 jednorazovým darcom, ktorí sa postarali o kúpu novej tabule! Hlavné využitie tabule je na domácich zápasoch, počas ktorých sú na tabuli premietnuté názvy tímov, stav zápasu a čas zápasu. Skvelým doplnkom je aj možnosť premietania zostavy pred zápasom vo forme mien hráčov spolu s ich fotografiami. Nová tabuľa nám však ponúka oveľa väčšie možnosti. Jednou z nich je aj priestor na propagáciu našich akcií, sociálnych sietí a pod. V budúcnosti plánujeme tabuľu využívať v oveľa väčšom rozsahu, napr. na letných futbalových kempoch v rámci ranného privítania detí, predkladania dôležitých informácií počas dňa, či premietaním ak-

tuálnych fotografií v závere dňa. Ďakujeme všetkým za podporu pri našom úspešnom projekte!

SPOLU BUDUJEME JEDEN KLUB

Obľúbené letné futbalové kempy sú späť

V lete opäť organizujeme na Domine letné futbalové kempy, ktorých sa minulý rok zúčastnilo až 230 detí! Výhodou letných kempov je otvorenosť pre deti, ktoré už majú určité skúsenosti s futbalom, ale aj pre deti, ktoré futbal ešte nevedia hrať vôbec! Súčasťou futbalových tréningov je aj zábavný program s animátormi plný zaujímavých hier a súťaží, ale aj výchovný program vo forme scénok a aktívnych rozhovorov s deťmi. Deti majú, samozrejme, zabezpečenú stravu a pitný režim počas celého dňa. Okrem skvelých zážitkov a nových skúseností si každý účastník kempu odnesie domov aj novú futbalovú loptu a diplom. **Ak ešte stále váhaš, či prihlásiť svoje dieťa na náš kemp, klik-**

ni na našu stránku www.sdm domino.sk a zisti o kempoch viac (máme posledné voľné miesta)!

Tešíme sa novému partnerstvu s Coerverom

Náš futbalový klub SDM Domino začal spolupracovať s organizáciou Coerver® Coaching, ktorá nám umožňuje odborne vzdelávať našich

trénerov a lepšie rozvíjať našich hráčov. Coerver® Coaching je svetovo najväčšou organizáciou zaoberajúcou sa rozvojom mládežníckeho futbalu, je to metóda učenia futbalových zručností vhodná pre hráčov rôznych schopností od 5 do 16 rokov, ktorá sa sústreďuje na vývoj individuálnych zručností a hry s malým počtom hráčov. Hlavným cieľom Coerver® Coachingu je vychovať individuálne schopných, sebavedomých a kreatívnych hráčov. K spolupráci s Coerverom sa vyjadril aj náš šéftrener Kevin Absolon: „**Vďaka spolupráci s Coerverom zabezpečíme našim trénerom kvalitné kontinuálne vzdelávanie, na klubovej úrovni budeme využívať metodické materiály Coerveru, a zároveň ponúkneme našim hráčom, ale aj hráčom mimo klubu, vyskúšať si Coerver akadémiu v našom areáli.**“

Kristína Lopuchová

Farské oznamy:

Slávnosť Božieho Tela

bude **vo štvrtok 8. júna 2023**. Sväté omše budú **o 6.30, 16.00 a 18.00 hod.** Po svätej omši o 18.00 hod. bude opäť procesia s Najsvätejšou Oltárnou sviatosťou ulicami Trnávky.

V utorok 20. júna 2023 od 15.30 hod. budeme zapisovať úmysly svätých omší na júl a august 2023.

Slávnosť sv. Petra a Pavla apoštolov

bude **vo štvrtok 29. júna 2023**. Sväté omše budú **o 6.30, 16.00 a 18.00 hod.**

Od nedele 2. júla až do 3. septembra 2023 nebude svätá omša o 11.00 a sväté omše v nedeľu budú **o 6.45, 8.00, 9.30 a 18.00 hod.** Cez prázdniny tiež nebude v piatok o 19.00 hod. mládežnícka svätá omša.

Počas prázdnin budú **úradné hodiny** po večernej svätej omši. V prípade nutnosti v inom čase volajte na farské telefónne číslo.

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

bude **v utorok 15. augusta 2023**. Sväté omše budú **o 6.30, 16.00 a 18.00 hod.**

V utorok 22. augusta 2023 od 15.30 hod. budeme zapisovať úmysly svätých omší na september a október 2023.

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie

je **v piatok 15. septembra 2023**. Dúfame, že ako je už dobrou tradíciou, aj tohto roku sa opäť v hojnom počte zúčastníme na Národnej púti v Šaštíne.

Milí priatelia,

17. júna 2023 sa uskutoční farská púť do Banskej Štiavnice a do Hronského Beňadika. Odchod je o 7.30 hod., návrat pred 19.00 hod. Cena za autobus je 20 EUR pre dospelého, 10 EUR pre deti a seniorov.

Na púti nás bude sprevádzať odborným výkladom na slovo vzatý odborník, kunsthistorik Martin Čičo. Máme sa na čo tešiť!

Cieľom týchto farských pútí je nielen spoznávanie krásnych miest, ale hlavne budovanie farského spoločenstva. Preto ste všetci srdečne pozvaní!

Záujemcovia sa môžu zapísať do tabuľky v sakristii.

Za farskú radu Milada Gurová